
II. Míg betelik az ezer esztendő

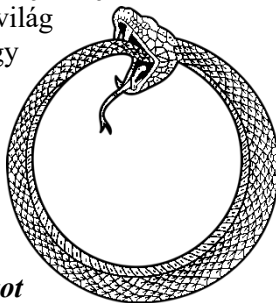
2.1 Egy sötét világ torz alakjai

„Légy óvatos, amikor mások démonjai ellen harcolsz, mert ez felébresztheti a sajátodat.”

Bryant McGill

Az első fejezetben láthattuk, hogy az idő során a démonokra az emberek úgy kezdtek tekinteni, mint balszerencsét hozó, az egyént bűnös útra térítő, a világot súlyos csapásokkal sújtó, a jókat állandóan megkísértő, váratlanul felbukkanó és a világ normális menetét megzavaró lényekre. Úgy hivatkoztak rájuk, mint kártékony, ártó, veszedelmes, gonosz teremtményekre.

Ezzel azonban nem mindenki értett egyet. A második századi **gnosztikusok** egyenesen úgy írták le őket, mint az *univerzum megalkotóit*. A *gnoszticizmus* központi tétele az, hogy **az erő, ami a világot teremtette gonosz**, nem pedig jóságos.¹



A gnoszticizmus a görög *gnóziis* szóból ered, ami azt jelenti „tudás”. Tanaik szerint e rettenetes világ teremtője a *demiurgosz** és az igazi istenség valahol a megromlott és bomlasztó demiurgoszon kívül létezik.²

A gnoszticizmus gyökerei a kereszténység előtti időkbe nyúlnak vissza. Az időszámításunk szerinti második századra azonban prominenssé és hirtelenjében veszélyessé is vált. *Ireneusz*, Lyon püspöke** indította meg első támadását a gnoszticizmus ellen, ami 200 évvel később Konstantin császárságával vált teljessé.³

*Platónól eredő kifejezés, ami azt jelenti „munkás”, „létrehozó”

** aki i.sz. 130 és 200 között élt

Konstantin császár jelentős változásokat léptetett életbe és a kereszténységet nyilvánította államvallássá a negyedik században. *Az eretneknek minősített könyvek birtoklása bűncselekménynek számított.*

Egyiptomban egy szerzetes összeszedte a tiltott könyveket és egy korszóban elrejtette őket a megsemmisítés elől, ahol közel 1600 évig eltemetve maradtak. 1945-ig tudásunk a gnoszticizmusról főként annak ellenségeitől származott. Abban az évben azonban Felső Egyiptomban, Nag Hammadi város közelében egy lezárt cserépedényben megtaláltak 13 kódexet, kopt nyelven írt szövegek elrejtett gyűjteményét, amelyek jelentős része a negyedik században keletkezett, némelyikük pedig még ennél is korábban. Az 52 szöveget tartalmazó *Nag Hammadi kódexeket* ma a kairói Kopt Múzeumban őrzik.

A gnoszticizmus a *személyes megvilágosodást*, a *folyamatos felismerést* és a *szabadgondolkodást* hangsúlyozta. A második és harmadik század során az ortodox kereszténység folyamatos harcot vívott a gnoszticizmussal. A negyedik század végére a harc véget ért. A kialakuló eklézsia megszerezte a politikai erőt dogmatikus kijelentései támogatására és eretneknek bélyegzett minden más álláspontot és levágta a gnoszticizmust a kereszténység testéről. A megmaradt tanítókat kiközösítették, szent könyveiket megsemmisítették. A huszadik század közepéig pedig úgy gondoltuk, hogy írásaik véglegesen odavesztek.⁴

A gnosztikusok a világunkat teremtő Istent, aki az embert a saját képére alkotta meg a semmiből, nem tartják istennek. Démonként emlegetik. Számos rosszallást kifejező jelzőt illesztenek rá. Ő *Saklas* az örült, *Jaldabaoth*, *Samael* a vak isten vagy a korábban említett *Demiurgosz*, a kisebbik teremtő erő építész, munkása. Nagy démon, a pokol alsó részének és a káosznak ura, de mint „Első Atya” is említik a szövegek.

A *Pistis Sofia* - a Nag Hammadi egyik szövege - szerint Samael fia *Saboath* meghallotta az örökkévaló igazság, *Pistis* hangját és dicsőíteni kezdte azt, apját Samaelt pedig kárhoztatta. Ez nem tetszett Samaelnek ezért létrehozta a Halált s fiát száműzte oda. A Halál egyesült saját természetével, amelyből 49 démon született. Később a sötétség uralkodóit is levetették mennyekből a bűnös világba azért, hogy ott lakozzanak démonok formájában a földön.⁵